

gælder samme værnetingsregler som i civile retssager, jf. retsplejelovens kapitel 22. I de tilfælde, hvor fordringshaveren ønsker udlæg foretaget uden fornyet anmodning, skal der endvidere være værneting efter retsplejelovens § 487, stk. 1. Betalingspåkravet kan således i disse tilfælde kun indgives til fogedretten i en retskreds, hvor der både er værneting efter kapitel 22 og § 487, stk. 1.

Betalingspåkrav kan først indleveres til fogedretten, når der til skyldneren er sendt en påkravsskrivelse, der opfylder betingelserne i § 10, stk. 2 og 3, i lov om inkassovirksomhed, og den frist, der er nævnt i § 10, stk. 3, i lov om inkassovirksomhed, er udløbet. Der skal således være sendt en påkravsskrivelse til skyldneren, der tydeligt angiver alle oplysninger, som er nødvendige for skyldnerens bedømmelse af fordringen. I påkravsskrivelsen skal endvidere angives en frist på mindst 10 dage, inden for hvilken skyldneren kan indfri fordringen, uden at der foretages foranstaltninger, hvorved skyldneren påføres yderligere omkostninger. Betalingspåkrav kan dermed tidligt indleveres til fogedretten, når den frist på mindst 10 dage, der er angivet i påkravsskrivelsen, er udløbet, uden at skyldneren har betalt.

Domstolsstyrelsen vil kunne fastsætte nærmere regler om betalingskravets udformning, herunder om anvendelse af særlige blanketter, samt om indlevering af kopier af betalingspåkravet. Fogedretten skal efter anmodning vejlede om udfyldning af sådanne blanketter.

Der har i forbindelse med høringen over betænkningen været peget på, at betalingspåkrav bør kunne indleveres til fogedretten ved digital kommunikation. Justitsministeriet kan i den forbindelse henvise til det lovforslag om ændring af retsplejeloven, konkursloven, dødsboskifteloven og skifteloven (Digital kommunikation i retsplejen, kendelser med begrænset sagsfremstilling, regler om vidneforvarede mv.), som blev fremsat den 10. marts 2004 (L 180). Med L 180 lægges der op til at indføre mulighed for at anvende digital kommunikation med domstolene, efterhånden som der indføres nye it-sagsbehandlingssystemer ved domstolene, der er indrettet til at drage fordel af en digital kommunikation med domstolene.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 (forslag til retsplejelovens § 477 b), og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 414.

3.4. Fordringshaverens valgmuligheder

Fordringshaveren har nogle valgmuligheder i forbindelse med behandlingen af betalingspåkravet.

Fordringshaveren kan for det første anmode om at få betalingspåkravet retur (dvs. sagen slutter ved retten), hvis udlæg er udelukket i medfør af den såkaldte fredningsregel i retsplejelovens § 490. I givet fald tilbagebetales retsafgiften. »Fredningsreglen« går ud på, at når der ved en fogedforretning ikke er opnået dækning, kan der i almindelighed ikke foretages en ny udlægsforretning hos den pågældende skyldner, før der er forløbet 6 måneder.

Fordringshaveren har for det andet to valgmuligheder, hvis skyldneren ikke fremsætter indsigelser. Fordringshaveren kan vælge at få tilsendt en udskrift af betalingspåkravet med rettens påtegning om, at skyldneren ikke rettidigt har fremsat indsigelser. Betalingspåkravet har samme bindende virkning (retskraft) som en dom og kan senere anvendes som grundlag for tvangsfuldbyrdelse.

Fordringshaveren kan alternativt vælge at få foretaget udlæg uden fornyet anmodning herom. Indleveringen af betalingspåkravet til fogedretten fungerer i så fald som en anmodning både om forkyndelse af betalingspåkravet for skyldneren og som en anmodning om efterfølgende tvangsfuldbyrdelse, hvis skyldneren ikke fremsætter indsigelser.

Endelig har fordringshaveren tilsvarende to valgmuligheder, hvis skyldneren fremsætter indsigelser: at få sagen tilbage eller at få sagen fortsat som en civil retssag, således at betalingspåkravet træder i stedet for en stævning.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 (forslag til retsplejelovens § 477 b, stk. 4), og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 415.

3.5. Fogedrettens indledende kontrol

Skyldneren forventes som udgangspunkt ikke at have indsigelser mod fordringshaverens krav, og betalingspåkravet som forkyndt af retten vil derfor som regel automatisk få bindende virkning (retskraft), når fristen for at fremkomme med indsigelser er udløbet.

Af hensyn til skyldnerens retssikkerhed er det derfor en betingelse for, at retten kan forkynde betalingspåkravet, at betalingspåkravet opfylder lovens krav til, hvad det skal indeholde. Fogedretten kan indrømme fordringshaveren en frist til at afhjælpe eventuelle mangler, men hvis manglerne ikke afhjælpes, skal sagen afvises.

Der vil ikke som ved stævninger være mulighed for at forkynde et mangelfuldt påkrav, der dog kan danne grundlag for behandling af sagen. Dette skyldes blandt andet, at der ved forkyndelse af en stævning ikke er taget stilling til, om der kan afsiges udeblivel-